

RECENZJA

osiągnięć i dorobku naukowego dr inż. Wiesława Bujakowskiego w postępowaniu habilitacyjnym

Niniejsza recenzja dorobku w postępowaniu habilitacyjnym dr inż. Wiesława Bujakowskiego została opracowana na podstawie decyzji Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów z dnia 14.01.2016 r. oraz pisma Dziekana Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH z dn. 01.02.2016 r. Podstawą opracowania recenzji była przedłożona przez Habilitanta kompletna dokumentacja jego dorobku naukowego (również w wersji elektronicznej) niezbędna w przedmiotowym postępowaniu.

Dr inż. Wiesław Bujakowski zwrócił się do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów w dniu 28.10.2015 r. z wnioskiem o wszczęcie postępowania habilitacyjnego na podstawie osiągnięcia naukowego w postaci monografii pt.: *„Geologiczne, środowiskowe i techniczne uwarunkowania projektowania i funkcjonowania zakładów geotermalnych w Polsce”*. Do przeprowadzenia procedury Habilitant wskazał Radę Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH w Krakowie.

Recenzja została opracowana zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 października 2015 roku ”W sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora” (Dz. U. z 2014 r. poz. 1852 oraz z 2015 r. poz. 1842).

SYLWETKA NAUKOWA HABILITANTA

Dr inż. Wiesław Bujakowski ukończył studia na Wydziale Geologiczno-Poszukiwawczym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w roku 1983 uzyskując dyplom magistra inżyniera geologii o specjalności geologia górnicza. Po ukończeniu studiów został zatrudniony na stanowisku asystenta stażysty a potem asystenta w Zakładzie Złóż Soli i Surowców Chemicznych Wydziału Geologiczno-Poszukiwawczego AGH, gdzie pracował do

1987 roku. Następnie przez rok był zatrudniony w firmie Bitgum w charakterze pracownika robót wysokościowych nie przerywając prac nad rozprawą doktorską. W 1988 roku obronił na Wydziale Geologiczno-Poszukiwawczym AGH pracę doktorską pt.: „Anhydryty w złożach soli na Kujawach i ich znaczenie dla stratygrafii cechsztynu” realizowaną pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Aleksandra Garlickiego, uzyskując tytuł doktora nauk technicznych. W październiku tego samego roku rozpoczął pracę w Zakładzie Odnawialnych Źródeł Energii i Badań Środowiskowych Instytutu Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk (wtedy Centrum Podstawowych Problemów Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią). Początkowo pełnił funkcję zastępcy kierownika Zakładu a od 1994 roku kieruje ww. Zakładem.

Zainteresowania naukowe Habilitanta koncentrują się wokół szeroko pojętych zagadnień związanych z geotermią. Problematyka rozpoznania warunków geotermicznych i wykorzystania energii geotermalnej leżą w nurcie zainteresowań badawczych praktycznie od początku jego kariery naukowej, bo od 1988 roku. Realizację przedsięwzięć geotermalnych Habilitant podzielił na 4 etapy, począwszy od rozpoznawczo-analitycznego, przez etap projektowania i wykonania ujęcia wód „geotermalnych” oraz projektowania części powierzchniowej instalacji geotermalnej po etap funkcjonowania systemu geotermalnego. Każdy z etapów udokumentowany jest uczestnictwem w realizacji różnorodnych projektów badawczych oraz szeregiem opublikowanych prac. W latach 90. ubiegłego stulecia dr inż. Wiesław Bujakowski brał aktywny udział w programie badawczo-rozwojowym, którego celem było uruchomienie pilotowego systemu geotermalnego na Podhalu. W efekcie uruchomiono zakład wykorzystujący wody termalne w miejscowości Bańska Niżna. Swoją bogatą wiedzę odnośnie problematyki geotermalnej aktywnie wykorzystuje pełniąc funkcję redaktora naczelnego wydawnictwa *Technika Poszukiwań Geologicznych, Geotermia, Zrównoważony Rozwój*.

OCENA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO W POSTACI MONOGRAFII
pt.: „Geologiczne, środowiskowe i techniczne uwarunkowania projektowania i
funkcjonowania zakładów geotermalnych w Polsce”

Zgodnie z aktualnymi przepisami i ustawowymi wymogami za główne osiągnięcie naukowe, stanowiące podstawę do wszczęcia postępowania habilitacyjnego w dziedzinie Nauk o Ziemi i dyscyplinie Geologia, dr inż. Wiesław Bujakowski przedstawił autorską monografię, zatytułowaną „*Geologiczne, środowiskowe i techniczne uwarunkowania projektowania i funkcjonowania zakładów geotermalnych w Polsce*”. Monografia jest

podsumowaniem dokonań badawczych i aplikacyjnych Habilitanta, zawierającą jak stwierdza sam Autor...” *prezentację wieloaspektowych zadań stojących przed geologami i projektantami na różnych etapach prowadzenia badań, projektowania i eksploatacji złóż wód i późniejszych systemów geotermalnych*”.

Praca ta opublikowana została w krajowym wydawnictwie *Studia, Rozprawy, Monografie* (nr 193) Instytutu Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk w Krakowie w roku 2015. Recenzentami wydawniczymi rozprawy byli profesorowie: Eugeniusz Mokrzycki i Stanisław Nagy. Licząca 173 strony monografia stanowi szerokie opracowanie dotyczące zagadnień projektowania systemów geotermalnych i eksploatacji wód. Oprócz „wprowadzenia” całość podzielona została na 9 rozdziałów, zakończonych podsumowaniem i spisem 165 pozycji literatury oraz odniesieniem do 5 stron internetowych. Bogato ilustrowana jest 73 rycinami, 17 tabelami i 5 fotografiami. *W końcowej części pracy dołączono odrębny spis niepublikowanych opracowań Habilitanta, czego w praktyce się nie robi, o ile nie były cytowane w tekście.*

W monografii dokonano syntezy wyników szerokiego zakresu prac badawczych dotyczących geotermii, zrealizowanych przez Habilitanta na przestrzeni ostatnich 30 lat.

We „Wprowadzeniu” Autor odnosi się do zagadnień prezentowanych w głównej części dzieła, akcentując te obszary Polski, w których dokonano szczegółowej analizy lokalnych warunków hydrogeotermalnych i geotermicznych w aspekcie możliwości ich zagospodarowania. Oprócz odniesień do aktualnych zapisów ustawy o odnawialnych źródłach energii prezentuje cykl działań przygotowawczych, technicznych i formalno-prawnych przy projektowaniu prac nad wykorzystaniem energii geotermalnej. Akcentuje również opisywane w Autoreferacie cztery etapy badawcze związane z wykorzystaniem energii geotermalnej, które stanowiły podstawę podziału układu treści całej monografii.

Mimo, że we wstępnej części monografii Autor wyjaśnia zasadność używania terminu „*wody geotermalne*” odnosząc się do stosowanego w terminologii anglosaskiej określenia „*geothermal waters*” chcę zaznaczyć, że mam odmienną niż Habilitant opinię odnośnie terminologii dotyczącej wód termalnych. Według mnie poprawnym jest termin *wody termalne* a nie *geotermalne*. Ten drugi termin jest najczęściej stosowany w połączeniu z problematyką energetyczną, np. *energia geotermalna*. Zgodnie z klasyfikacją hydrogeologiczną mamy bowiem wody termalne, osiągające na wypływie temperaturę powyżej 20°C (za Słownikiem hydrogeologicznym, Dowgiałło i in., red., 2002).

Rozdział pierwszy monografii dotyczy „Ogólnej charakterystyki wykorzystania energii geotermalnej”. Oprócz krótkiego rysu historii wykorzystania tejże energii przytacza

szereg stosowanych w praktyce, także hydrogeologicznej i balneologicznej, klasyfikacji zarówno energii geotermalnej, jak i wód termalnych. Odnosi się również do bardzo ważnego aspektu jakim są koszty pozyskania energii cieplnej ze źródeł geotermalnych, zwracając uwagę na fakt, że podstawowym czynnikiem wpływającym na poziom ceny ciepła są koszty wykonania odwiertów. Ważnym uzupełnieniem tego rozdziału jest zebrana informacja o parametrach energetycznych instalacji geotermalnych Polski.

Rozdział drugi „*Etap rozpoznawczy*” jest w zasadzie wprowadzeniem do czterech kolejnych rozdziałów (3-6) omawiających rozpoznanie w różnych skalach, od makroregionalnej (obejmujących kilka krajów czy jednostek geologicznych) przez krajową, regionalną do lokalnej. Największy ładunek cennych informacji nt. rozpoznania geotermicznego Polski zawierają rozdziały 4-6, w których dokonano przeglądu warunków hydrogeotermalnych w różnych obszarach naszego kraju. Oprócz informacji o właściwościach zbiornikowych i potencjale energetycznym różnych formacji geologicznych zawarł w nich wiele przykładów z wynikami badań geofizycznych.

W rozdziale 7 dotyczącym „*Etapu projektowania i wykonania ujęcia wód termalnych*” scharakteryzowano zakres prac badawczych niezbędnych do kompleksowej oceny warunków geologicznych w rejonie złoża wód termalnych, z uwzględnieniem zasobności zbiornika, parametrów złożowych, właściwości skał zbiornikowych i cieczy, oraz technologii ujęcia wód. Dużą uwagę poświęcono konstrukcji (i rekonstrukcji) otworów geotermalnych. Otwory, w których wykonywano rekonstrukcje w celu wykorzystania ich do dalszej działalności, Habilitant podzielił na 4 grupy w zależności od skali i zakresu prac. Rozdział zilustrowany jest kilkoma przykładami konstrukcji odwiertów geotermalnych (*ryc. 7.3 na str. 95 jest fotografią*) oraz wynikami przeprowadzonych pomiarów parametrów złożowych.

W kolejnym (8) rozdziale Autor analizuje zakres prac dotyczący projektowania i wykonania części powierzchniowej zakładu geotermalnego, ukierunkowany na optymalne zagospodarowanie ujętych zasobów wód i energii geotermalnej. Zwraca uwagę zarówno na optymalizację energetyczną, jak i ekonomiczną, czyli z uwzględnieniem warunków wytworzenia jednostki energii po najniższych kosztach. Analizowane są m.in. interesujące koncepcje wielopaliwowych (hybrydowych) źródeł ciepła i konfiguracji odbiorców wytwarzanej energii w systemie kaskadowym. Załączone schematy technologiczne układów wykorzystujących energię geotermalną dobrze ilustrują analizowane zagadnienia.

Scharakteryzowany w rozdziale 9 ostatni z etapów, dotyczący funkcjonowania systemu geotermalnego, zamyka zakres prac badawczych związanych z wykorzystaniem energii geotermalnej. Etap ten rozpoczyna się w momencie uzyskania koncesji i stosownych

dokumentów uprawniających do prowadzenia działalności górniczej. Autor zwraca uwagę na problemy występujące w trakcie funkcjonowania zakładu geotermalnego, które mogą mieć charakter formalno-prawny, ekonomiczny i techniczny. Oprócz oceny rentowności przedsięwzięć geotermalnych Autor analizuje problematykę chłonności systemu geotermalnego i wykorzystania wód termalnych do celów pitnych, przy jednoczesnym ograniczeniu ilości wód zatłaczanych do górotworu.

Podsumowując dorobek Habilitanta w postaci osiągnięcia naukowego należy podkreślić duże znaczenie w praktyce geotermicznej badań prezentowanych w monografii, właściwie dobraną metodologię oraz trafność wnioskowania. Stwierdzam, że prezentowana monografia dra inż. Wiesława Bujakowskiego porusza interesujące i ważne z naukowego oraz utylitarnego punktu widzenia zagadnienia metodyczne i wnosi znaczny wkład w rozwój nauk geologicznych, szczególnie w zakresie geotermii stanowiącej jedno z ważniejszych odnawialnych źródeł energii. Wyraźny charakter aplikacyjny tej pracy zapewni jej znaczną popularność wśród specjalistów zajmujących się problematyką geotermalną.

OCENA POZOSTAŁEGO DOROBKU NAUKOWEGO

Dr inż. Wiesław Bujakowski posiada w swoim dotychczasowym dorobku naukowym 159 prac, z czego aż 157 opublikował po uzyskaniu stopnia doktora. W grupie tej 51 publikacji ma charakter indywidualny, w przypadku 61 prac jest głównym autorem a w 56 pozycjach współautorem. Wśród tych publikacji 7 artykułów ukazało się w czasopismach zarejestrowanych w bazie Web of Science, z czego 6 w Journal Citation Reports (JCR). Na uwagę zasługuje fakt, że jedna z tych prac dotyczy zgłoszenia patentowego. W bazie Scopus zarejestrowanych jest 16 prac. W grupie 6 współautorskich artykułów z listy JCR, opublikowanych w latach 2000-2015, w czterech jest pierwszym autorem z wkładem pracy od 14,3 do 50%, w pozostałych dwóch udział habilitanta wynosi 10 %. Wśród czasopism z tej listy znajdują się renomowane tytuły o wysokiej punktacji MNiSW takie jak Renewable Energy z IF=3,476, Journal of Applied Geophysics czy Geothermics.

Utylitarny charakter prac Habilitanta ma swoje odzwierciedlenie w dużej liczbie (77) artykułów opublikowanych w innych czasopismach niż z listy JCR. Stanowią one doskonałe źródło informacji o problematyce geotermalnej dla wielu specjalistów zajmujących się wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii.

Ważnym elementem działalności publikacyjnej Habilitanta jest autorstwo jednej monografii (przedłożonej jako osiągnięcie naukowe) oraz współautorstwo 14 monografii, z których w 12 był redaktorem lub współredaktorem. Ma on również w swoim dorobku 35 rozdziałów w

monografiach. Duży udział w całkowitym dorobku Habilitanta zajmuje 47 prac, w tym abstraktów, opublikowanych w materiałach konferencyjnych, z czego 20 w materiałach o zasięgu międzynarodowych.

Z powyższego zestawienia wynika znaczna przewaga w dorobku dra inż. Wiesława Bujakowskiego prac o charakterze artykułów naukowych nad monografiami i rozdziałami książkowymi.

Wyliczona przez Habilitanta suma punktów uzyskanych za publikacje, zgodnie z wykazami MNiSW, jest bardzo wysoka i wynosi 702 punkty. Z tego za autorstwo lub współautorstwo osiągnął prawie 349 punktów. Sumaryczny Impact Factor osiąga 6,455 natomiast liczba cytowań wg bazy Web of Science bez autocytowań - 24. Ponad dwukrotnie wyższa, bo 53, jest liczba cytowań wg bazy Scopus. Podawany przez Habilitanta indeks Hirscha według Web of Science równy jest 3, natomiast wg bazy Scopus – 4. Zdecydowana większość prac, nie licząc materiałów konferencyjnych, napisana jest w języku polskim i we współautorstwie. W wielu przypadkach nazwisko Habilitanta figuruje na pierwszym miejscu.

Współpraca Habilitanta w różnych zespołach badawczych zaowocowała opracowaniem po doktoracie ponad 200 prac o znaczeniu aplikacyjnym, wykonanych w postaci dokumentacji otworowych i zasobowych, projektów, ekspertyz i opinii.

Bardzo aktywna jest współpraca międzynarodowa Habilitanta. Dr inż. Wiesław Bujakowski aktywnie uczestniczył w charakterze wykonawcy w realizacji 6 międzynarodowych, unijnych projektów badawczych, z których w pięciu był kierownikiem prac z ramienia RP. Świadczy to o uznaniu doświadczenia i dorobku Habilitanta na arenie międzynarodowej. Jako kierownik, koordynator i jednocześnie wykonawca po doktoracie realizował i nadal uczestniczy w 18 projektach badawczych, badawczo-rozwojowych i celowych KBN, MNiSW, NCBiR oraz Ministra Środowiska. Jednocześnie bierze udział w realizacji badań własnych i zadań statutowych macierzystej jednostki.

Po uzyskaniu stopnia doktora, w ramach współpracy międzynarodowej odbył kilka zagranicznych staży naukowych, w tym: 3-miesięczną praktykę zawodową o profilu geologiczno-geotermalnym w Danii (w roku 1994), dwukrotnie 3-tygodniowe kursy w ramach Międzynarodowej Szkoły Racjonalnego Wykorzystania Energii w USA, oraz krótkotrwałe staże zagraniczne i spotkania robocze w 9 krajach.

Jako ceniony specjalista z zakresu problematyki geotermalnej był zapraszany do recenzowania artykułów naukowych publikowanych zarówno w czasopiśmie krajowych, jak i o zasięgu międzynarodowym. W grupie tych ostatnich znajduje się renomowany „Geothermics” a z krajowych wydawnictw popularna wśród specjalistów z branży

geotermalnej „Technika Poszukiwań Geologicznych Geotermia, Zrównoważony Rozwój”. Ponadto Habilitant należy do grupy osób recenzujących wnioski badawcze z programów NCBiR (6 wniosków), wojewódzkich programów operacyjnych oraz projektów badawczych NCN (1 projekt).

Wykazuje również wysoką aktywność konferencyjną. Od momentu zatrudnienia w IGSMiE PAN uczestniczył w wielu imprezach naukowych o charakterze konferencji, warsztatów i seminariów zarówno krajowych, jak i zagranicznych. Zasięg terytorialny spotkań jest bardzo szeroki od Europy (Niemcy, Szwajcaria, Włochy, Francja) po daleką Japonię. Czynne uczestnictwo Habilitanta ma swoje odzwierciedlenie w kilkudziesięciu wystąpieniach (referatach i posterach), z których część opublikowana została w materiałach konferencyjnych.

Znaczny udział Habilitanta w publikacjach wieloautorskich oraz w realizacji wielu projektów, w tym międzynarodowych, świadczy o umiejętności współpracy w zespołach badawczych.

OCENA DZIAŁALNOŚCI DYDAKTYCZNEJ

Dorobek dydaktyczny dr inż. Wiesława Bujakowskiego jest stosunkowo niewielki. Wynika to z faktu zatrudnienia w jednostce PAN, która nie ma w swojej działalności statutowej procesu nauczania. Doświadczenia dydaktyczne Habilitanta związane są głównie z etapem zatrudnienia w charakterze asystenta na macierzystej uczelni po zakończeniu studiów. Prowadził wtedy ćwiczenia audytoryjne i laboratoryjne ze studentami. *Brak jednak w autoreferacie informacji o rodzaju prowadzonych przedmiotów.* W trakcie pracy w IGSMiE PAN jego aktywność dydaktyczna sprowadza się do opieki merytorycznej nad studentami odbywającymi praktyki zawodowe ww. jednostce oraz konsultacji przy realizacji prac inżynierskich i magisterskich studentów Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH. Aktywnie uczestniczy w organizacji zajęć dydaktycznych o problematyce geotermalnej i OZE dla uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych. Zakres prowadzonych przez Niego zajęć dydaktycznych koresponduje w pełni z zainteresowaniami badawczymi. Jego duże doświadczenie w zakresie odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej wykorzystywane jest podczas prowadzenia wykładów zamawianych dla jednostek samorządowych i instytucji zajmujących się oceną projektów energetycznych.

Na szczególną uwagę zasługuje fakt uczestnictwa w programach europejskich oraz krajowych związanych z działalnością edukacyjną, w tym: Programu Leonardo da Vinci i Zintegrowanego Programu Operacyjnego. W ramach tego ostatniego finansowany był projekt: ”Energia odnawialna – transfer wiedzy i technologii dla regionalnych strategii

innowacyjnych”, podczas którego odbył 22 jednodniowe szkolenia we wszystkich powiatach Małopolski z zakresu geotermii.

OCENA DOROBKU W ZAKRESIE DZIAŁALNOŚCI ORGANIZACYJNEJ I POPULARYZACJI NAUKI

Dr inż. Wiesław Bujakowski jest czynnym członkiem 7 organizacji, w tym 4 o zasięgu światowym. W tej grupie do organizacji geotermalnych należą: International Geothermal Association (IGA), European Regional Branch of IGA i Polskie Stowarzyszenie Geotermiczne (PSG). W tym ostatnim Habilitant jest członkiem Zarządu. Należy również do Polskiego Komitetu Światowej Rady Energetycznej (World Energy Council), Polskiego Stowarzyszenia Górnictwa Solnego oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa. Uczestniczy również w pracach International Counterparts USQ Groundwater Research Group w Australii.

Pozytywnie oceniam również aktywność Habilitanta w organizacji imprez naukowych i popularyzacji nauki. Jego działalność w tym zakresie jest szeroka i obejmuje zarówno prace w komitetach organizacyjnych różnych krajowych i międzynarodowych konferencji oraz sympozjów naukowych, jak i aktywne w nich uczestnictwo. Na podkreślenie zasługuje uczestnictwo dr. inż. Wiesława Bujakowskiego w organizacji 4 Ogólnopolskich Kongresów Geotermalnych, należących do wiodących imprez naukowych skupiających szerokie grono specjalistów z zakresu geotermii.

Istotnym elementem aktywności dr inż. Wiesława Bujakowskiego jest jego udział w krajowych i międzynarodowych zespołach badawczych, w ramach których był kierownikiem 16 projektów, w tym 5 międzynarodowych. Od wielu lat czynnie prowadził i prowadzi ożywioną współpracę z różnymi jednostkami naukowo-badawczymi oraz przemysłem. Należą do nich takie instytucje badawcze jak: AGH, Politechnika Śląska czy Państwowy Instytut Geologiczny- Państwowy Instytut Badawczy oraz szereg przedsiębiorstw branżowych, w tym: Geofizyka Kraków, Przedsiębiorstwo Badań Geofizycznych, PNiG Kraków, Geotermia Uniejów, Geotermia Pyrzyce, Geotermia Mazowiecka SA czy też PEC Geotermia Podhalańska. Przy powstawaniu tych dwóch ostatnich Habilitant aktywnie uczestniczył. W latach 2007-2010 wchodził w skład Rady Programowej ds. Energetyki Ciepłej miasta Krakowa.

Wysoka aktywność Habilitanta i jego duże zdolności organizacyjne zostały dostrzeżone i docenione przez najwyższe władze RP. Dwukrotnie, w roku 2006 i 2011, dr inż. Wiesław Bujakowski odznaczany był przez Prezydenta RP „Brazowym i srebrnym

Krzyżem Zasługi”. W uznaniu zasług dla polskiej geologii Minister Środowiska RP nadał mu również dwukrotnie (w roku 1996 i 2006) „Srebrną i Honorową Odznakę Zasłużony dla polskiej geologii” a Minister Gospodarki RP nadał habilitantowi Stopień Górniczy „Dyrektora Górniczego I Stopnia”.

WNIOSEK KOŃCOWY

Podsumowując całokształt dokonań dr inż. Wiesława Bujakowskiego, w tym dorobku naukowego, współpracy międzynarodowej i krajowej, działalności dydaktycznej, organizacyjnej i w zakresie popularyzacji nauki stwierdzam, że jego osiągnięcia spełniają formalne wymagania ustawowe stawiane kandydatom do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Aktywność Habilitanta w zakresie dorobku naukowego oceniam wysoko. Równie wysoko oceniam pozostałą działalność, szczególnie w zakresie naukowej współpracy krajowej i międzynarodowej oraz organizacyjnej. Mimo stosunkowo niewielkiego doświadczenia w prowadzeniu zajęć dydaktycznych dla studentów wyższych uczelni tą część dorobku Habilitanta oceniam również pozytywnie z zastrzeżeniem zintensyfikowania w przyszłości działalności edukacyjnej. Mimo pewnego niedosytu związanego z niewielkim dorobkiem dydaktycznym, mam pełne przekonanie o dojrzałości naukowej Habilitanta i jego ogromnym zaangażowaniu w rozwiązywanie skomplikowanych ale bardzo aktualnych i ważnych problemów zagospodarowania wód termalnych i energii geotermalnej.

Ocena całokształtu działalności daje podstawę do przypuszczenia, że Habilitant sprawdzi się w przyszłości, w kolejnych etapach rozwoju naukowego, w roli samodzielnego pracownika naukowego.

Wobec powyższego wnioskuję o dopuszczenie Habilitanta do przeprowadzenia dalszego postępowania zgodnie z obowiązującą ustawą i wnoszę do Rady Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie o nadanie dr inż. Wiesławowi Bujakowskiemu stopnia doktora habilitowanego zgodnie z posiadanymi przez Radę uprawnieniami.

